

Sygn. akt VGC 516/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 grudnia 2020r.

Sąd Rejonowy w Toruniu – V Wydział Gospodarczy

w składzie:

przewodniczący: SSR Maciej J. Naworski

protokolant: sekretarz sądowy I. serafin

po rozpoznaniu dnia 14 grudnia 2020r.,

w T.

na rozprawie

sprawy

z powództwa (...) sp. z o.o. w T. (KRS (...))

przeciwko (...) sp. z o.o. w T. (KRS (...))

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego (...) sp. z o.o. w T. na rzecz powoda (...) sp. z o.o. w T. kwotę 3.756,55zł (trzy tysiące siedemset pięćdziesiąt sześć złotych pięćdziesiąt pięć groszy) z odsetkami:

- ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych od kwoty 3.064,30zł od dnia 22 sierpnia 2018r.,

- ustawowymi za opóźnienie od kwoty 692,25zł od dnia 22 sierpnia 2018r.

do dnia zapłaty,

II. oddała powództwo w pozostałej części,

III. przyznaje kuratorowi pozwanego radcy prawnemu M. K. kwotę 900zł (dziewięćset złotych) wynagrodzenia,

IV. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 1.377zł (tysiąc trzysta siedemdziesiąt siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania w tym 900zł (dziewięćset złotych) tytułem zwrotu kosztów pomocy prawnej ,

V. nakazuje pobrać od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Toruniu kwotę 540zł (pięćset czterdzieści złotych) tytułem zaworu nieopłaconych wydatków.

Sygn. akt VGC 516/20

UZASADNIENIE

(...) sp. z o.o. w T. żądała od (...) sp. z o.o. w T. 3.756,55zł za dostarczanie prądu, wody i odprowadzenie ścieków oraz tytułem skapitalizowanych odsetek (k. 2 – 6).

Pozwana wniosła o oddalenie powództwa, ponieważ po pierwsze, powódka odroczyła jej termin zapłaty, po drugie, faktury były doręczane po upływie terminu płatności, po trzecie, powód nie wykazał, że prawidłowo obliczył dochodzoną sumę i po czwarte, nie mógł on w postępowaniu uproszczonym żądać skapitalizowanych odsetek od roszczeń, których nie domagał się w tym procesie (k. 97 – 98v.).

Sąd ustalił, co następuje:

W 2016r. (...) sp. z o.o. w T. zawarła z (...) sp. z o.o. w T. umowę na dostarczanie prądu oraz wody i odprowadzenie ścieków do pomieszczeń, które wynajmowała.

Bezsporne.

Z umowy na dostawę energii wynikało, że (...) sp. z o.o. ma płacić rachunki za prąd co miesiąc z dołu w terminie 14 dni od wystawienia faktury przez (...) sp. z o.o.; wysokość rachunku określały opłaty przesyłowe i abonamentowe zgodne z taryfą zatwierdzoną przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki oraz opłata za zużyty prąd w wysokości iloczynu zużytej energii ustalonej w oparciu o układ pomiarowy i umówionej kwotowo ceny za MWh, różną w zależności od czasu jej pobrania; należności miały być powiększone o podatek VAT a faktura nie wymagała podpisu.

Dowód: umowa, § 10, 11 i 21, k. 8 i 9.

aneks do umowy, k. 11.

taryfa, k. 120 – 132.

Z umowy o dostarczanie wody i odprowadzanie ścieków wynikało, że (...) sp. z o.o.

ma płacić rachunki co miesiąc z dołu w terminie 14 dni od wystawienia faktury przez (...) sp. z o.o.; wysokość rachunku zależała od iloczynu ilości zużytej wody i odprowadzonych ścieków ustalonej w oparciu o układ pomiarowy i umówionej kwotowo ceny obliczonej za dostawę m3 wody, m3 odprowadzonych ścieków, kosztu dostawy m3 wody i kosztu odprowadzenia m3 ścieków; (...) sp. z o.o. miała też prawo pobierać opłatę za odczyt wodomierzy; należności miały być powiększone o podatek VAT; faktura nie wymagała podpisu.

Dowód: umowa, § 5 i 6 k. 13 i 14.

W 2018r. (...) sp. z o.o. dostarczała prąd oraz wodę do lokali wynajmowanych przez (...) sp. z o.o. i odbierała ścieki.

Bezsporne.

31 stycznia 2018r. (...) sp. z o.o. wystawiła (...) sp. z o.o. fakturę numer (...) za zużycie w okresie od 1 do 31 stycznia 2018r. 29,6070 MWh energii dziennej i 19,0100 MWh energii nocnej oraz opłaty i abonamenty na kwotę 32.351,07zł określając termin płatności na 14 lutego 2018r.

Bezsporne (faktura k. 20).

(...) sp. z o.o. zapłaciła (...) sp. z o.o. na poczet należności opisanych w fakturze numer (...) dnia 30 marca 2018r. 20.000zł a dnia 4 kwietnia 2018r. 12.351,07zł.

Bezsporne (dowody przelewu, k. 24 i 25).

28 lutego 2018r. (...) sp. z o.o. wystawiła (...) sp. z o.o. fakturę numer (...) za zużycie w okresie od 1 do 28 lutego 2018r. 34,9440 MWh energii dziennej i 21,7420 MWh energii nocnej oraz opłaty i abonamenty na kwotę 33.068,16zł określając termin płatności na 14 marca 2018r.

Bezsporne (faktura k. 21).

(...) sp. z o.o. zapłaciła (...) sp. z o.o. na poczet należności opisanych w fakturze numer (...) dnia 4 kwietnia 2018r. 10.000zł, dnia 5 kwietnia 2018r. 10.000zł a dnia 30 kwietnia 2018r. 13.068,16zł.

Bezsporne (dowody przelewu, k. 26 – 28).

28 lutego 2018r. (...) sp. z o.o. wystawiła (...) sp. z o.o. fakturę numer (...) za zużycie w okresie od 1 do 28 lutego 2018r. 28m³ wody, odprowadzenie identycznej ilości ścieków i odczyt wodomierza na kwotę 357,29zł określając termin płatności na 14 marca 2018r.

Bezsporne (faktura k. 22).

(...) sp. z o.o. zapłaciła (...) sp. z o.o. należności opisane w fakturze numer (...) dnia 14 kwietnia 2018r.

Bezsporne (dowód przelewu, k. 357).

31 marca 2018r. (...) sp. z o.o. wystawiła (...) sp. z o.o. fakturę numer (...) za zużycie w okresie od 1 do 31 marca 2018r. za zużycie 25m³ wody i odprowadzenie identycznej ilości ścieków i odczyt wodomierza na kwotę 319,57zł określając termin płatności na 14 kwietnia 2018r.

Bezsporne (faktura k. 23).

(...) sp. z o.o. zapłaciła (...) sp. z o.o. należności opisane w fakturze numer (...) dnia 14 maja 2018r.

Bezsporne (dowód przelewu, k. 30).

30 czerwca 2018r. (...) sp. z o.o. wystawiła (...) sp. z o.o. fakturę za prąd za okres od 1 do 15 czerwca 2018r. na kwotę 3.059,01zł, obejmującą wyłącznie opłaty i abonamenty określając termin płatności na 14 lipca 2018r.

Bezsporne (faktura k. 17).

30 czerwca 2018r. (...) sp. z o.o. wystawiła (...) sp. z o.o. fakturę za odczyt wodomierza na kwotę 5,29zł określając termin płatności na 14 lipca 2018r.

Bezsporne (faktura k. 17).

Sąd zważył, co następuje:

I.

1. Stan faktyczny w znacznej części był bezsporny, wobec czego Sąd ustalił go na

podstawie zgodnych oświadczeń stron i art. 230 k.p.c. W pozostałej części Sąd oparł się na dokumentach.

Dokumenty były wiarygodne a strony ich nie zakwestionowały.

Sąd dał wiarę świadkowi, jednak nie dokonywał na tej podstawie ustaleń faktycznych, ponieważ nie było to potrzebne.

Sąd pominął dowód z zeznań J. K., ponieważ nie stawiał się na rozprawie pomimo czynionych starań a upłynął termin końcowy określony na jego przesłuchanie (art. 242 k.p.c., postanowienie, k. 147v. – 148).

Sąd oddalił wniosek o przesłuchanie stron, ponieważ dowód ten ma wyłącznie komplementarny charakter (art. 299 k.p.c.); pozwana nie ma zresztą zarządu, wobec czego przeprowadzenie dowodu jest niemożliwe.

2. Przed przystąpieniem do zasadniczych rozważań należy poczynić następujące uwagi ogólne.

Po pierwsze, proces cywilny jest de lege lata kontradiktoryjny i obowiązuje w nim zasada prawdy formalnej.

Po drugie, ciężar dowodu faktów istotnych dla rozstrzygnięcia spoczywa na stronie, która wywodzi z nich skutki prawne (*ei incumbit probatio qui dicit* – art. 6 k.c.).

W sprawie o świadczenie umowne *onus probandi* spoczywa więc w pierwszej kolejności na stronie powodowej. Musi bowiem ona wykazać treść stosunku prawnego i zasadność zgłoszonych pretensji. Pozwany nie jest jednak zwolniony z obowiązków w zakresie przytaczania faktów i wykazania inicjatywy dowodowej, w sytuacji, w której powód wykazuje zasadność zgłoszonych roszczeń (art. 3 k.p.c.).

Po trzecie, Sąd z urzędu bierze pod uwagę bezzasadność roszczenia wynikającą z przepisów prawa materialnego; wyartykułowania wymagają jedynie te zarzuty, które z natury opierają się o oświadczenie woli strony oraz zarzuty prawa procesowego.

II.

Zasadność powództwa nie budziła wątpliwości.

Powód przedłożył bowiem umowy łączące go z pozwanym, a także objęte fakturami rozliczenia i taryfę, które określały rozmiar należnego świadczenia i przedstawił sposób wyliczenia dochodzonych sum. W rezultacie prawidłowość żądania nie budziła wątpliwości.

III.

1. Argumenty pozwanego nie były natomiast trafne.

Pozwany nie udowodnił, że powód odroczył mu termin spełnienia świadczenia. Jak była zaś mowa, to na pozwanym spoczywał w tym zakresie *onus probandi*.

Świadek pozwanego nie stawiał się bowiem na rozprawie, nie zareagował na wymierzenie mu grzywny i nie został doprowadzony przez Policję. W sprawie o niespełna 4.000zł odwlekanie rozstrzygnięcia w dalszym ciągu, było zaś nie do pomyślenia zwłaszcza, że uprzednio był on członkiem zarządu pozwanej a z uwagi na jego rezygnację, sprawa spoczywała przez wiele miesięcy. Dopuszczalność pominięcia dowodu w takiej sytuacji *expressis verbis* wynika z art. 242 k.p.c. Podkreślić też trzeba, że ciężar dowodu obejmuje z natury nie tylko sformułowanie wniosku odwodowego lecz także zapewnienie możliwości jego przeprowadzenia.

Zresztą zarzut był wysoce nieprecyzyjny, skoro nie odnosił się do konkretnych roszczeń powoda, lecz „wielokrotnych uzgodnień”, które miały mieć miejsce między stronami (k. 98).

Co więcej, zarzut dotyczył terminu wymagalności a więc jego skuteczność mogła co najwyżej wpłynąć na rozstrzygnięcie o odsetkach.

Wreszcie, świadek powoda zajmująca się rozliczeniami wiarygodnie zaprzeczyła prolongacie terminu zapłaty. Nie miało to jednak istotnego znaczenia, ponieważ nie na powodzie spoczywał obowiązek dowodowy.

2. Nietrafne było też stanowisko pozwanego, że powódka doręczała mu faktury po terminie płatności.

Pozwany zobowiązał się bowiem płacić rachunki w okresie 14 dni od daty wystawienia faktury a nie od jej doręczenia. Tego typu umowa pomiędzy przedsiębiorcami jest natomiast w pełni skuteczna a zachowanie terminu wymaga przy jedynie ustalenia u kontrahenta, czy wystawił fakturę i na jaką kwotę, co nie powinno nastroczać pozwanej żadnych trudności.

Zwraca przy tym uwagę, że okresem rozliczeniowym w świetle obu umów był miesiąc kalendarzowy, powódka wystawiała faktury ostatniego dnia miesiąca i uwzględniała czternastodniowy okres na spełnienie świadczenia.

3. Zarzut wadliwego odczytu liczników i tym samym brak precyzyjnego wyliczenia dochodzonych kwot trafił w próżnię.

Powód domagał się bowiem na podstawie umowy o dostarczanie wody i odbiór ścieków wyłącznie opłaty za odczytanie wodomierza, która została w umowie określona wprost sumą pieniężną (§ 6 pkt 2 ppkt 5 umowy, k. 14, faktura, k. 19) wobec czego o żadnym obliczaniu nie ma mowy .

Z kolei przedmiotem żądania z umowy o dostarczanie energii elektrycznej były wyłącznie opłaty stałe należne ryczałtowo bez ceny za zużyty prąd (§ 6 pkt. 2 ppkt 5 umowy, k. 14, faktura, k. 19). Określała je natomiast taryfa zatwierdzana przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki, do której odsyłała umowa (taryfa pkt 7.3, k. 131 i art. 47 ust. 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997r. prawo energetyczne (tekst j. Dz. U. z 2019r., poz. 755 ze zm.)).

Trzeba też podkreślić, że pozwany nie może ograniczyć się do prostego zaprzeczania stanowisku powoda, jeżeli strona powodowa przedstawia dowody na ich poparcie swoich twierdzeń. Pozwany powinien bowiem w takim przypadku skonkretyzować zarzuty, w tym, jeżeli kwestionuje wyliczenia, podać wprost, które uważa za błędne i dlaczego. Pozwany była jednak bierna i nie sprecyzowała, jakich konkretnie błędów miał dopuścić się powód wyliczając dochodzone kwoty co wydaje się znamienne, ponieważ wyliczenia powoda są prawidłowe.

4. Podobnie rzecz ma się ze skapitalizowanymi odsetkami.

Powód określił terminy płatności poszczególnych roszczeń i każdorazowo dzień zapłaty wyliczając odsetki za okres opóźnienia, wobec czego kwestionowanie obliczeń wymagało przedstawienia konkretnych argumentów, czego pozwany zaniechał. Jego zarzut był zatem gołosłowny.

5. Nie miał też racji pozwany powołując się na przepisy o postępowaniu uproszczonym. Żądanie skapitalizowanych odsetek miało bowiem źródło w nieterminowym spełnianiu kolejnych świadczeń z tych samych umów, co roszczenie główne (art. 505³ § 2 k.p.c.).

Nawet zaś, gdyby było inaczej, nie ma to żadnego znaczenia.

IV.

W świetle art. 2 pkt. 1, art. 4 pkt 1 i art. 7 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 8 marca 2013r., o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych (tekst j. Dz. U. z 2020., poz. 925 ze zm., powoływana dalej jako ustawa z dnia 8 marca 2013r.) w brzmieniu sprzed nowelizacji dokonanej ustawą z dnia 19 lipca 2019r. o zmianie niektórych ustaw w celu ograniczenia zatorów płatniczych (Dz. U. poz. 1649), brak zapłaty świadczenia upieniężnianego rodził roszczenie o zapłatę odsetek za opóźnienie w transakcjach handlowych, jeżeli strony były przedsiębiorcami, przedmiot umowy stanowiła sprzedaż i odpłatne świadczenie usług, świadczenie niepieniężne zostało spełnione a wierzyciel nie otrzymał zapłaty.

Powódka mogła zatem żądać odsetek tego typu od ceny i wynagrodzenia.

V.

Mając na uwadze powyższe kwestie Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda:

1. 3.059,01zł tytułem należności stałych z umowy o dostarczanie energii elektrycznej za okres od 1 do 16 czerwca 2018r. na podstawie art. 355 w związku z art. 353 k.p.c.

2. odsetki ustawowe za opóźnienie w transakcjach handlowych od kwoty 3.059,01zł na podstawie art. 7 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 8 marca 2013r.

3. 5,29zł za odczyt licznika wody w czerwcu 2018r. na podstawie jak w punkcie 1.

4. odsetki ustawowe za opóźnienie w transakcjach handlowych od kwoty 5,29zł na podstawie określonej powyżej w punkcie 3.

6. 663,54zł tytułem skapitalizowanych odsetek za opóźnienie na podstawie art. 481 § 1 k.c. a w tym:

- 229,04zł od kwoty 20.000zł od dnia 15 lutego 2018r. do 30 marca 2018r.,

- 157,52zł od kwoty 12.351,07zł od dnia 15 lutego 2017r. do dnia 4 kwietnia 2018r.,

- 54,66zł od kwoty 10.000zł od dnia 14 marca 2018r. do dnia 4 kwietnia 2018r.,

- 57,26zł od kwoty 10.000zł od dnia 15 marca 2018r. do dnia 5 kwietnia 2018r.,

- 159,86zł od kwoty 13.068,16zł od dnia 15 marca 2018r. do dnia 30 kwietnia 2018r.,

- 2,70zł od kwoty 357,29zł od dnia 15 marca 2018r. do dnia 12 kwietnia 2018r.,

- 2,50zł od kwoty 319,57zł od dnia 15 kwietnia 2018r. do dnia 15 maja 2018r.

7. ustawowe odsetki za opóźnienie od kwoty 663,54zł skapitalizowanych odsetek na podstawie art. 482 § 1 od dnia wytoczenia powództwa (22 sierpnia 2018r., k. 43).

VI.

Sąd oddalił powództwo co do odsetek przewyższających odsetki za opóźnienie żądane od skapitalizowanych odsetek za opóźnienie; powód domagał się ich bowiem w wysokości odsetek za opóźnienie w transakcjach handlowych. Od skapitalizowanych odsetek za opóźnienie można jednak domagać się tylko odsetek, o których mowa w art. 482 § 1 k.c. a nie wyższych. Do skapitalizowanych odsetek nie stosuje się bowiem przepisów ustawy z dnia 8 marca 2013r. ani w aktualnym ani w jej poprzednim brzmieniu.

VII.

1. Sąd orzekł o kosztach na podstawie art. 98 § 1 i 3 w związku z art. 99 i 100 zd. 2 k.p.c. przyjmując, że powód wygrał sprawę w całości a na celowe koszty dochodzenia roszczenia składały się 100zł opłaty od pozwu, 900zł wynagrodzenie pełnomocnika, 17zł podatku od pełnomocnictwa i 360zł zaliczki na kuratora (razem 1.377zł).

2. Sąd przyznał kuratorowi pozwanego wynagrodzenie w stawce minimalnej radców prawnych, mając na uwadze, że jest fachowym pełnomocnikiem a sprawę Sąd rozpoznał na rozprawie.

3. Na podstawie art. 113 ust. 3 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tekst j. Dz. U. z 2019r. poz. 785 ze zm.) Sąd nakazał pobrać od pozwanego część wydatków związanych z ustanowieniem kuratora, których nie pokryła zaliczka, ponieważ przegrał on sprawę.